

C. Nygaard-Andersens prædiken 3. søndag efter helligtrekonger

Taler

C. Nygaard-Andersen
Sognepræst

Dato

21. januar 1945

Sted

Sct. Jakobs Kirke

Omstændigheder

Prædikentekst:

Matthæusevangeliet kapitel 8, vers 1-13

1 Da Jesus kom ned fra Forklarelsens Bjerg og havde oplevet det festlige at faa Besøg hjemmefra i Lysglansen paa Tabors Top, var det første, han mødte, en Far, der havde en maanesyg Dreng og var i stor Vaande med ham.

5 I denne Søndags Evangeliestykke er det de rige Stunder paa Bjergprædikenens Bjerg, Jesus har bag sig, og foran sig har han en Officer, som havde en dødssyg Dreng derhjemme, som han holdt meget af. Jesus kom fra Herligheden midt ind i Nøden - og bringer den Hjælp, som alene Haanden fra det høje kan give. *Midt i Verdens Afmagt viser Jesus sin Kærlighedsalmagt.*

10

Mon vi ikke i denne Tid særligt skulde trænge til dette Evangelium om Haanden fra det høje, der mægter at bringe Hjælpen paa Syndens Jord med al dens Nød og Lidelse. Lad os aldrig tabe Troen derpaa.

15 Lidelsen og Ulykken stammer ikke fra ham, men han kan bøje den til at blive en Velsignelse trods alt. Det er stort at se Jesus midt i Nøden og i ham møde den udrakte Haand fra det høje. Vi tumler med tusinde Tanker. Gennem dem alle flammer som et Lyn dette Spørgsmaal: Hvad vil Gud os gennem det hele? Der kan kun være eet Svar:

20

Han vil raabe os op med sit Ord, han vil tale Dom og Naade til os. Det afgørende i et Menneskeliv er den indre Linje. Gud vil lægge vort Livs indre Linje fast. Det er et Spørgsmaal om *Troen*.

25

“Mon Menneskesønnen, naar han kommer, vil finde Troen paa Jorden?” sagde Jesus. Ja, det er det afgørende. Vi kan være bange for Udviklingen om os og Udviklingen inde i os. Lad os se i Øjnene, at vi trænger til at besinde os paa dette: Vi staar midt i Nøden, og den indre er den værste: Ligegyldigheden og Sløvsindet. Hvordan skal vi komme ud af det? Det er et Spørgsmaal om Troen.

“Jeg er jo selv et Menneske,” - siger Officeren i Dagens Evangelium. Aa ja, vi føler Trang til at stemme i med og give det en lidt anden Betoning: “Jeg er jo selv et Menneske, jeg magter saa lidt.” Ja, men læg Mærke til, hvad denne Officer videre siger: “Sig blot et Ord, saa bliver min Dreng helbredet.” Hvilken Tro!

Her er et Eksempel for os. Hvad mangler vi? Den enfoldige Tro, der stoler paa, at Jesus har Hjælpen i Nøden, at Haanden fra det høje magter vor Vej. Ikke sært, at Jesus siger: “Sandelig, siger jeg eder, at end ikke i Israel har jeg fundet saa stor en Tro.” “Ja, men det er her, det kniber for mig,” siger du.

Min Tro er saa famlende; den ligner den svigefulde, udtørrede Sommerbæk, Profeten taler om. Du tager fejl, du taler, som om Troen var en Anspændelse. Jeg har et Evangelium at forkynde dig: *Tro er ikke Præstation, den er en Gave.*

Det er ligefrem sagt i Bibelen. Da Apostlene Peter og Johannes hjalp den lamme ved den skønne Tempeldør, sagde Peter til Folket bagefter: “*Troen, som virkedes af Gud*, har givet denne hans Førlighed i Paasyn af eder alle.” Herlige Evangelium!

Vi har ofte slidt i det for at præstere Troen og er kommet til kort. Vi faar at vide her, at Troen virkes af Gud, skænkes os ovenfra. Vi skal blive befriet fra Sløvhed og Mismod og faa den Tro i Eje, som har de evige Kilder.

Men hvordan?

Hemmeligheden i denne Officers Liv var i al sin revolutionerende Enkelhed denne: *Han havde faaet Jesus at se.* Det gav ham Troen – og dermed Nøglen, som lukkede op ind til den vidunderlige Hjælp, som Dagens Evangeliestykke bringer Bud om og vil lægge ind i vore Sind.

Kristenfolket i Danmark staar midt i Nøden. Det stormer stygt om vore smaa Hjem, Mismodet lister sig ind i mange Hjerter. Midt i Nøden er Jesus. *Hjælpen*

er at faa Jesus at se. Det giver Tryghed, Fred og Kraft. Troen fødes ved at se Jesus, Troen styrkes ved at være ham nær. Ved den gaar der Vej baade til Bjergprædikenens Bjerg, hvor der aabnes vide Udsigter til det Liv, der er Lys og Salt, og til det Tabor, hvor Hjerterne vederkvæges ved Guds Stilhed.

70

Der er noget, der hedder “det psykologiske Øjeblik”, det Tidspunkt, da man faar disse to Ting til at passe sammen: ens Situation og Hjælpen til at klare den. Det Øjeblik er nu. Hvis du midt i dit Livs og dit Folks Nød griber om Ordet, Han taler, saa faar du Hjælpen, der slaar til – for Dagen og for Evigheden.

75

Kilde

Kristeligt Dagblad, Nr. 98, 49. Aarg, 21/01-1945

Kildetype

Dokumentation i avis, magasin e.l.

80

Tags

3. søndag efter helligtrekonger, Danmarks besættelse 1940-1945, Første tekstrække, Prædiken, Prædikener fra 1900-tallet

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/c-nygaard-andersens-praediken-3-sondag-efter-helligtrekonger>

85

90

95

100